

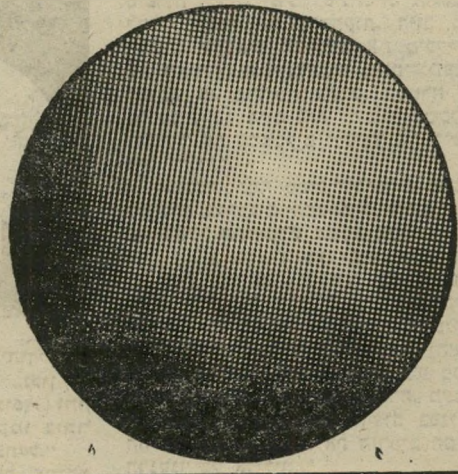
השבוע בפיס

פרס הצב"ר עשוי להגיע

לסכום של

900.000 ל"י

500,000 ל"י — הפרס הגדול
400,000 ל"י — פרס כדור הזהב

עידן 439

ביום חמישי 25.3.1976
בשעה 8.30 בערב
באולם „בת-דור" — רח' אבן-גבירול 30, תל-אביב

רבי-שיח

להבנה יהודית-ערבית

ונגד הפקעת הקרקעות

בהשתתפות:

- פרופ' דן מירון
- נתן ילין-מור
- עמוס קינן
- עוזי בורשטיין
- דני קרוון
- יבי

- ראש עיריית נצרת: ח"כ תופיק זיאד
- סגן ראש עיריית נצרת: עו"ד ראיך ג'ורג'ז'רה
- סגן ראש עיריית נצרת: עו"ד קאמל דאהר
- סמיח אל-קאסם
- סאלם ג'ובראן

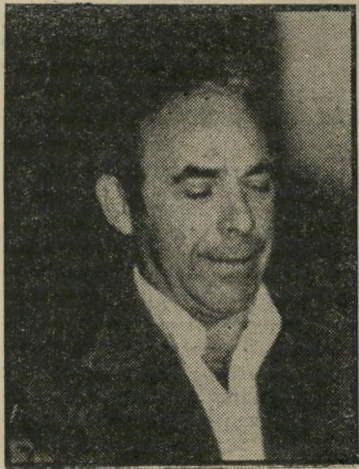
הצנבר מוזמן

(החשך מעמוד 39)
כתב-אישום בתיק 2271/74. באשמת פתי רה מתחת ליסודות הבניין (הפירה מתחת לקומת העמודים, שכתוצאה ממנה חשף את היסודות וסיכן את יציבות הבניין). סמל-המישטרה תורשע. הוא עירער ב-בית-המישפט-המחוזי בנצרת, והעירער נידחה. כיום תלוי ועומד נגדו תיק נוסף, מס' 1439/75, בבית-המישפט-השלוש בנצרת. באשמת הקמת מיבנה ללא רישון. כן תלוי ועומד נגד הסמל דויד מלול במישטרת נצרת תיק פלילי מספר 510/75, באשמת הפרת צו-הפסקה שיפוטי. בני לוי סיים את מיכתבו אל היועץ-המישפטי במילים אלה: „כאשר המישטרה לא נותנת דוגמה של כיבוד החוק, הרי שכל המאבק למען שמירת החוק במדינה נועד מלכתחילה לכישלון."

מה שמותר

לשופט

הפרשה הסתבכה עוד יותר כאשר פנתה הוועדה המיוחדת לתיכנון ר-לבנייה בנצרת עילית, באמצעות אותו בני לוי, לבית-המישפט-השלוש המקומי, בבקשה למתן צו-הפסקה שיפוטי נגד מוחמד נמר הוארי. אותו שופט עצמו, אליאס כתלי, חתם על הבקשה, אך לפתע נדהם. הוא עיין שוב בבקשה, ומיהר למחוק את חתימתו. מאותו רגע סירב לדון בעניין. הוא

בחלון הראווה

אחרי ראש-העירייה, מרדכי אלון, סירב בתוקף להציג טלם במישורו, נאלץ צלם מערכת העולם הזה לצלמו בחלון הראווה שבקיר העירייה.

סירב לחלוטין להתייחס לפרשה כולה, ומחק כל מה שכתב על הבקשה שהוגשה לו נגד האזרח מוחמד נמר הוארי.

כי מוחמד נמר הוארי אינו אזרח פשוט. הוא שופט מחוזי.

המפקח על הבנייה, לוי, פנה או לבית-המשפט בעיר אחרת. הוא הגיש את הבקשה למתן הצו לשופט כהן, בעפולה.

אך גם השופט כהן סירב לאשר את הבקשה. הוא נימק את סירובו בכך ש-מדור בר בהליך פלילי, אומנם לא רגיל, אך רואים אותו כהליך פלילי נגד שופט מחוזי בישראל. מסופקני אם יש לי סמכות כלשהי לדון ולהודק לבקשה זו, עקב הוראות ס' 26 לחוק השופטים.

אילו היה רשום שם שונה בבקשה שהגיש המפקח על הבנייה לבית-המשפט, היה זה שופט כהן דן בה בחופשיות. אך ברגע שהתברר לו כי העבירה על החוק בוצעה על-ידי מוחמד נמר הוארי, המכהן כשופט בית-המישפט-המחוזי, נרתע מלהתנגד לפי הוראות החוק, וקבע:

„עלי להוסיף ולהגיש לא רק כי הליך זה הינו פלילי, אלא מדובר בתוצאה עונשית, והיא יכולה להיות קשה ביותר. ונראה לי אומנם כי הדבר לא נאמר בנסיבות שיש בהם משום עבירה לפי ס' 204. אם כך הדבר, ובהתחשב בכל הנסיבות, אין זה רצוי כי ארון בבקשה זו נגד אדם המכהן כשופט בישראל, בעבירה מעין-פלילית אשר תוצאתה עונשית קלה, אשר על-כך אני דוחה את הבקשה..."

העתק של החלטה זו נשלח. כפי שדו"ש השופט כהן, ליועץ-המישפטי-למשלה. מאז חלפה למעלה משנה. העירייה, וגם היועץ המישפטי לממשלה, עדיין לא החליטו אילו צעדים ינקטו נגד השופט המחוזי מוחמד נמר הוארי, שבנה ללא-רישון ועבר בכך עבירה פלילית. השופט המחוזי השלים את

הבנייה בינתיים, ואיש עדיין לא העז להעיר לו כי מה שאסור על האזרח הפשוט, אסור גם עליו.

וכך המשיך בני לוי להילחם בעברייני הבנייה הבלתי-חוקית, כדון-קישוט. אלא שלוי לא נלחם בטחנות-רוח. הוא העז לדפוק את השוטרים.

בני לוי לא למד דבר, בניגוד למה שציפו ממנו שוטרי מרחבי-המקום. אחרי השיעור המאלף שנתנו לו בתחנת נצרת בשנה ש-עברה, תחת שיישב וישתוק כמו ילד טוב, המשיך לדבוק בתפקידו בעקשנות. הוא שלח מיכתבים לשר-המישפטים ולמפקח-ה-מישטרה, שאול רוזוליו, והתלונן במערכות העיתונות על הסיכסוך בינו לבין אנשי מישטרת מרחבי-המקום.

התגובה למעשיו החצופים לא איתרה

בניידה

סמל-המישטרה טוביה וולף, שבנה לעצמו מיב-נה מתחת לעמודי בניין השיכון שבו הוא מתגורר, כדי לאכנס בו יין ופריטים אחרים, צולם בניידת המישטרתית שבה הוא מסויר.

לבוא. לפני שבועות אחדים שלח ניצב-מישנה אמיל פרי, מפקד המרחב, מיכתב אל ראש-העירייה אלון, לדיברי היועץ-המישפטי של העירייה, גילה לפתע פרי ל-ראש העירייה כי בני לוי, המפקח על הבנייה, הוא טיפוס בעל עבר פלילי ולכן, אדם כזה אינו ראוי להיות עובד-ציבור.

לוי

המשוגע-לדבר

בני לוי, נולד למישפחה מרובת-ילדים בכרם-התימנים בתל-אביב. בהיותו בן 15 נשפט על-ידי שופט-נוער, ונשלח ל-תקופה של שנתיים למוסד הנערים מיצפה ים, על עבירת גניבה. אך מאז שוחרר מרויח לוי את לחמו בכבוד. הוא אשוי ואב לשלושה ילדים. לפני כשנתיים זכה ב-מישרתו בעיריית נצרת, כמפקח על הבנייה. בגיליון התרשעות הקדמות שלו רשום כי הוכרז כפושט-רגל, הורשע בכך שנתן צ'ק ללא כיסוי וקיבל קנס, העליב עובד-ציבור וחקף שוטר. הוא מעולם לא ריצה כל מאסר בפועל, ולא התקבלה שום תלונה נגדו ביחס למילוי תפקידו כמפקח-בנייה. מתוך כ-80 דו"חות-בנייה שהגיש, התייחסו שמונה לאנשי-מישטרה.

„מפקד מרחב-העמקים לא ביקש מראש-העירייה שיפטר את בני לוי, הגיב השבוע דובר המישטרה, סגן-ניצב שמואל צחי. „היתה בקשה של עיריית נצרת-עילית לקבל מהמישטרה את הרקע האישי של בני לוי. ניצב-מישנה פרי לא שלח ביוזמתו את התרשעות הפלילית של בני לוי ל-עירייה."

בינתיים צומצמו סמכויותיו של בני לוי בעיריית נצרת עילית. הוא נותר ללא מישרד, ומהנס' העיר לייבויק משתמש בו כשבליח. בדבר כוונותיו של ראש-העירייה להיפטר מלוי בעתיד הקרוב, גילה היועץ המישפטי של העירייה: „אני שוקל את האפשרות לפטר את בני לוי. התנהגותו גם מוורה לפעמים. הוא לא עבר בדיקות רפואיות כשהתקבל לעבודה בעירייה. אמליץ שיעבור בדיקה פסיכיאטרית, ואגיש את ההצעה לראש העירייה."

וכך ימיכו אנשי-המישטרה. שהורשעו בבית-המשפט בעבירות שייחס להם ה-מפקח, לעסוק בעבודתם כמקודם. ואילו בני לוי, המשוגע-לדבר, יוכרז משוגע — מפני שהתחצף והעז להפריע לשומרי-החוק להפך את החוק.